

Breu historial de l'Unió Sportiva

II ÈPOCA

L'any 1923, la Unió Sportiva va assolir el seu primer campionat Provincial.

En aquell campionat, hi prengueren part els clubs següents: Unió Deportiva de Girona, Ateneu Sportiu de Sant Feliu de Guixols, Futbol Club Palafrugell, Port-Bou Futbol Club, Blanes Futbol Club i Unió Sportiva de Figueres.

L'equip unionista, el formaven el següents jugadors:

Raurich

Walter - Humbert

Baños - Prats - Miravittas

Romans - Sunyer Pi - Botey - Colls i Felip
Suplents: Elfas, Ismael i Prat.

Com a cosa particular cal apuntar que es poderen jugar tots els partits sense fer ni un sol canvi de jugadors.

Després del Campionat Provincial l'Unió va jugar i va perdre les eliminatòries per a entrar a primera lliga, disputant-se el lloc contra l'Iluro de Mataró el qual en el seu camp ens va vèncer per 4 a 3 i per 3 a 2 en el nostre, mercès a dos excessos de confiança que tingué nostre porter. Ja en aquests partits no pogué alinear-se en Banyes per malaltia, tenint-lo de suplir Elfas.

La temporada finí brillantment amb unes excursions a València i Palma de Mallorca, deixant molt ben sentat nostre pavelló.

La temporada 1923-24, fou sense dubte la temporada en la qual l'Unió Sportiva ha comptat amb major nombre de jugadors de qualitat i no obstant això l'Unió no sapigué conservar el cobejat títol que passà a mans del F. C. Port-Bou.

Durant aquesta temporada, succeïren coses ben serioses dintre el sí de l'Unió Sportiva. En citarem unes quantes:

En reunió general, va acordar-se, donat l'increment que havia pres el futbol a Figueres, i el professionalisme "marró" que cada dia anava extenent-se, crear una plaça de secretari-assessor amb sou, per tal de que aquest assumís tota responsabilitat i cuidés a més dels assumptes d'oficina, del calendari, material i entrenaments.

El càrrec, que va ocupar lo un membre de junta va portar en sí que aquest havés de dimitir i nombrar-ne un altre al seu lloc.

Ben prompte es veié que entre el nou el·legit i el secretari-assessor naixia una antipatia segurament motivada per gelosia de govern més que per altre cosa.

Ben aviat la junta anà extingint les atribucions del secretari assessor, i en conseqüència portà la dimissió seva, que fou acceptada desseguida.

Però... ai las! Calia fer la feina i ningú

tenia prou temps. Llavors pensaren amb contractar un entrenador. Un entrenador veritat. I aital objecte nombraren al senyor Encinas, ex-jugador internacional de La Corunya i del F. C. Barcelona. Al principi tot semblava anar bé. Però, es convencèren al cap de poc, que l'entrenador no aconseguia altra cosa que lo que havien aconseguit altres i... també el despediren.

I vingué poc temps després la nota final i causa principal de la desviació de l'afició figuerenca.

Un senyor ex-directiu despitat de l'Unió, va entrar a formar part de l'Ajuntament i aconseguí que aquest prengué el camp a l'Unió, obligant-la a llogar l'antic Veló-

dromo. El públic desplaçat del seu camp favorit. L'afició disseminada a causa de campanyes polítiques dissolvents. Els jugadors metalitzant-se cada dia més, acabà per portar a l'Unió tan arran de terra que arribà un moment que hom abogava per la desaparició total. Mes aquest estat de coses no podien continuar. El bon nom esportiu de Figueres no s'ho mereixia. Vingueren nous elements directius que suplantaren els fracassats i plaulatissament, amb calma, l'Unió tornà a apuntalar-se... vingueren jugadors nous. Els juvenets, que tant havien admirat les noves gestes dels seus passats, i després de sis anys d'angoixes i fatics, el nom de l'Unió ha tornat a il·luminar amb esclat tots els

El primer equip junt amb el reserva de l'Unió Sportiva, l'any 1923, que van guanyar el primer campionat

DRETS (de dreta a esquerra).—Botey, Felip, Raurich, Walter, Humbert, Prats, Colls, Baños, Sunyer Pi, Miravittas i Romans.

ARRODILLATS (de dreta a esquerra).—Artal, Bosch, Ismael i Elfas.

ASSEGUTS (de dreta a esquerra).—Viñas, Balansa, Martí, Garó II, Bosch, García I i Prat.

antics i moderns afeccionats. El títol torna a ésser entre nosaltres. Què ens serveixi d'experiència ço ocorregut i procurem que aquest nou triomf no sigui causa com en altre temps de la dasvallada que avui seria irreparable.

Hem fet un apart involuntari. La ploma se'ns en hi ha anat sense pensar. Hem deixat la qüestió tècnica per a embrancar-nos en la moral. Ens cal doncs fer com els novel·listes: tornar enre a.

Com dèiem, doncs, en la temporada que

seguí a la del campionat, es retiraren de les lluites esportives Brú Botey i Josep Raurich, però sorgiren uns dignes substituïts amb el noms de Ismael Albalat i Pere Vía. Així és que l'equip complet de post-campionat, estava format de

Vía

Walter - Humbert

Elfas - Prats - Miravittas

Romans - Sunyer - Ismael - Colls - Felip.

Aquest equip malgrat ésser de més consistència que l'anter or, no donava el ren-